

Mor Joaquim Gomis, el millor observador de l'actualitat religiosa

Ds, 21/12/2013 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra -CR) Si un bon periodista sempre ha de tenir una punta d'escepticisme, **Joaquim Gomis** la tenia en la mesura de saber prendre la distància justa per ser el millor observador i analista de l'actualitat religiosa que hi havia a Catalunya. Ha mort sobtadament aquest dissabte al matí amb 82 anys al seu domicili de Sant Just Desvern. El funeral se celebrarà aquest dilluns a les 10'30h. a la parròquia dels Sants Just i Pastor de Sant Just Desvern i la capella ardent està instal·lada en el tanatori de la mateixa població.

Sacerdot secularitzat als anys 90, s'ha mantingut actiu fins el darrer dia. Actualment era editor de la revista [Foc Nou](#) i col·laborador de [El Ciervo](#). Són dues revistes en les que va estar implicat en la seva fundació, juntament amb el seus germans [Joan Gomis](#) i [Llorenç Gomis](#), i la seva cunyada [Roser Bofill](#).

Joaquim Gomis Sanahuja va néixer a Barcelona. Es va formar al Seminari de Barcelona i va estudiar teologia a la Universitat Pontifícia de Salamanca i a la Universitat Gregoriana de Roma. Va ser determinant que el seu pas per Roma coincidís amb la celebració del Vaticà II, que va marcar tota seva vida i pensament.

A partir dels anys 60, la seva trajectòria es va desplegar en dues cases: a el [Centre de Pastoral Litúrgica](#), i a [El Ciervo](#) liderat per la família Gomis. Al CPL va ser-ne el gerent i va fundar i dirigir una de les iniciatives que ha tingut més ressò i que va incidir més en la renovació litúrgica postconciliar a Catalunya: la publicació *Missa Dominical*. Una publicació que va dirigir durant 20 anys i que facilita les monicions, pregàries i orientacions per a la homilia de cada diumenge i que utilitzen centenars de parròquies. Com altres publicacions del CPL, en la versió castellana també ha tingut una notable incidència a Llatinoamèrica.

La seva vessant periodística l'ha va desenvolupar principalment a les revistes *El*

Ciervo i *Foc Nou*, especialment els darrers anys. Però també va ser determinant la seva col·laboració amb [Joan Llopis](#) en la informació religiosa dels primers anys del diari *Avui*, o la revista *Vida Nueva* amb la secció “Amb ulls catalans”.

Recentment, la revista *El Ciervo* ha aplegat en un volum les seves cròniques dels anys del Vaticà II. Sempre va mantenir un estil planer, gens eclesiàstic, crític i respectuós. I mai hi faltava un punt d'ironia. Amb els seus coneixements del món eclesiàstics, això el convertia en el millor observador i cronista de l'actualitat religiosa que han tingut Catalunya en els darrers anys.

Aquí podeu escoltar una [breu entrevista](#) a que li van fer aquest any a la Cadena Ser.

Alguns dels seus llibres són *Carta a set joves* (1964), *La espiritualidad cristiana, siglo XX* (1967), *¿Qué pasa en la Iglesia?* (1970), o *Sobre Déu, Crist i altres coses* (1973). També va escriure breus relats de divulgació de la vida de Santa Marta, sant Marc i Sant Pau i va col·laborar en revistes de referència com *Qüestions de Vida Cristiana* o *Phase*.